

[Udenrigsministeren.]

men jeg tror, de i væsentlig Grad bestemmes ved Muligheden for Salg af øget Mængde, og navnlig gælder dette i høj Grad Smørpriserne. Smørpriserne ligger i Øjeblikket vel 30 Øre eller saa over, hvor de laa paa samme Tid i Fjor. Om de kan holde sig saa meget herover hele Aaret igennem, tør jeg ikke sige, men allerede den noget højere Pris, der findes, selv om den ikke fuldt ud opretholdes, og selv om den ikke forøges, vil betyde Betingelser for tilfredsstillende Priser i Tyskland i Forhold til Priserne der i Fjor og vil endvidere betyde, at Priserne bliver klækkeligt højere paa andre Markeder, og derved skabe en væsentlig Fordel for hele den danske Balance.

Spørgsmaalet er imidlertid, om ikke denne forøgede Produktion vil kræve en betydelig Forøgelse af indførte Foderstoffer, som paa anden Vis kommer til at belaste, hvad man kunde kalde Danmarks Balance. Men i saa Henseende har jeg ganske vist Indtryk af to Ting: for det første, at denne forøgede Indførsel var blevet en Nødvendighed ved den Fremgang i Produktionen, som allerede er sat i Gang, ikke i fuldt Omfang, men dog for en Del, og dernæst, at det forhøjede Prisniveau vil bøde derpaa paa en for vor samlede Balance tilfredsstillende Maade.

Naar vi nu ser paa hele den foreliggende Af tale, er Sandheden den, at ærede Medlemmer her i Tinget i det store og hele ved, hvad det drejer sig om, og saafremt nogen ikke skulde vide det, er der Adgang til at faa nærmere Oplysning; men dernæst, at jævnt taget er vi jo alle sammen glade ved Resultatet, ogsaa de, som udtaler sig med større eller mindre Forbehold. Det vil ikke sige, at Resultatet er fuldt tilfredsstillende — jeg tror, den ærede Ordfører for Venstre brugte det Udtryk. Det kan jeg saa helt ud give min Tilslutning til. Under disse Forhandlinger, hvor vi økonomisk prøver Styrke med andre Lande, vil vi sjældent eller aldrig naa fuldt tilfredsstillende Resultater, thi med fuldt tilfredsstillende Resultater mener jeg Resultater, som i fuldt Omfang opfylder vore Ønsker, og noget saadant kan vi ikke naa. Men en stor Forbedring er naaet, det ved vi alle sammen, derom er der ikke Tvivl i Landet, og derfor kan jeg ikke se rettere, end at det burde kunne naas — og det vilde i sig selv være meget ønskeligt —, at en saadan Af tale fik den Styrke over for Udlandet, som ligger i alle Partiers ubetingede Tilslutning gennem deres Afstemning, i hvert Fald Tilslutning til det, der foreligger, og God-

kendelse i Virkeligheden af det samlede Indtryk af de opnaaede Resultater. Men det kan man maaske ikke forlange af noget Parti. Jeg haaber i Tillid til Udtalelsen af den ærede Ordfører for Det konservative Parti, at vore Forhandlinger i Udvalget skal føre til en Forstaaelse ogsaa med de Konservative. Men nogen Sandsynlighed derfor kan det egentlig ikke siges, at det ærede Medlem stillede til Raadighed for os; han gjorde det mere sandsynligt, at det ærede Parti her vilde følge det Eksempel, som blev givet af Partiet i det andet høje Ting. Det er jeg ikke glad for, men det maa vi jo finde os i, og i hvert Tilfælde maa vi opretholde vor Tilfredshed med at have naaet et Resultat, som væsentligt vil forbedre Danmarks Tilstand i Aaret 1936 og forhaabentlig faa Betydning ogsaa for de følgende Aar.

Hauch: Den højtærede Udenrigsminister syntes i sin Udredning her egentlig at komme til det Resultat, at Rigsdagen vidste Besked om det, der knyttede sig til denne Handelsoverenskomst. Jeg skal indrømme, at der dels gennem det udenrigspolitiske Nævn, dels gennem Rigsdagens Finansudvalg er tilflydt Rigsdagen flere Oplysninger ved Vedtagelsen af denne Overenskomst, end man tidligere har faaet; men jeg synes, at den højtærede Udenrigsminister maatte kunne forstaa, at saadan som dette Forslag til Rigsdagsbeslutning foreligger, er de Oplysninger, som den almindelige Rigsdagsmand sidder inde med, desværre saa smaa, at det vilde være naturligt, om Udenrigsministeren forstod, at det er uheldigt, og det er desværre uheldigt ikke blot for Rigsdagen, men ogsaa for Erhvervene, som heller ikke kan faa Oplysning om Enkeltheder. Men jeg maa desværre erkende, at saaledes som Verden i Øjeblikket er, kan man ikke give disse Oplysninger, og det var det, jeg bestræbte mig for at gøre klart for det høje Ting, saa Udenrigsministerens Bemærkning om, at jeg ikke havde noget at beklage mig over i saa Henseende, synes jeg i Forbindelse med denne Sag ikke var særlig berettiget. Jeg skal indrømme, at naar Talen er om denne Overenskomst, har jeg ikke noget særligt at beklage mig over med Hensyn til ikke at være underrettet, thi ellers vilde jeg ikke have varetaget den Opgave, jeg har haft; men der kan nok have været Faser under Sagens Behandling, hvor jeg kunde have ønsket at være stærkere underrettet; end Forholdene paa visse Tidspunkter tillod mig at være. Selv om jeg ikke vil benytte Lejligheden til dybt at beklage det,